Lietas Nr. 11250056713
Lietas arhīva Nr. KA02-0041-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā, 2015.gada 3.februārī

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
priekšsēdētāja V.Vaiteika
tiesneši: S.Reinholde, S.Mertena
tiesas sēdes sekretāre S.Matelsone
piedaloties:
prokurorei I.Radkevičai
zvērinātai advokātei V.Borinai

izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. G/ iesniegto apelācijas sūdzību par Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 13.novembra spriedumu, ar kuru:

/pers. G/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. G/ sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts, izskatāmajā lietā noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 18.augusta spriedumu un galīgais sods noteikts - brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu un 10 (desmit) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņš /pers. G/ skaitāms no 2014.gada 13.novembra, un soda izciešanas termiņā ieskaitīts izciestais sods pēc Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 18.augusta sprieduma no 2014.gada 9.aprīļa līdz 2014.gada 13.novembrim.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, Krimināllietu tiesas kolēģija,

K O N S T A T Ē J A:

Kuldīgas rajona tiesa atzinusi, ka /pers. G/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), kas izdarīta, iekļūstot telpā, šādos apstākļos:

2013.gada 27.decembrī, apmēram pulksten 5:00, /pers. G/, būdams persona, kas notiesāts ar 2013.gada 19.septembra Kuldīgas rajona tiesas spriedumu, tiesas noteiktās nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, iekļūstot telpā, tas ir, īpašumā "Jaunsniķeri", Alsungas novadā - šķūnī. Nolūkā izdarīt noziedzīgo nodomu, /pers. G/ izlauza iepriekš minētā šķūņa sienā divus dēļus, pēc kā viņš iegāja šķūnī, kur, realizējot savu noziedzīgo nodomu, slepeni nolaupīja /pers. J/ piederošas mantas:

- automašīnas "Mercedes" 180 ātrumkārbu EUR 28,46 vērtībā;
- automašīnas "Mercedes" 180 divas pusasis EUR 28,46 vērtībā (vienas vērtība - EUR 14,23);
- traktora T – 75 dzinēja palaidējmehānismu EUR 28,46 vērtībā;
- traktora T – 75 degvielas sūkni EUR 28,46 vērtībā;
- traktora T – 75 eļļas filtru EUR 7,114 vērtībā;
- traktora T – 75 motora balsta kronšteinu EUR 7,114 vērtībā;
- dzeloņdrāts rulli EUR 56,91 vērtībā;
- kalēja skrūvspīles EUR 14,23 vērtībā;
- domkratu EUR 7,114 vērtībā;
- baļķu mizojamo EUR 7,114 vērtībā;
- divas govju ganību ķēdes EUR 14,23 vērtībā (vienas vērtība – EUR 7,114);
- 200 kilogrami melnie metāli EUR 35,57 vērtībā.

Ļādējādi /pers.G/nolaupīja /pers. J/ piederošo mantu EUR 263,23 vērtībā.
Šādas apsūdzētā /pers. G/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /pers. G/, kurā norāda, ka nav bīstams sabiedrībai un daudz kas par viņu spriedumā uzrakstīts ne tā kā bijis patiesībā.

Apelācijas tiesas sēdē:

Apsūdzētais /pers.G/iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja spēkā, lūdza samazināt viņam noteikto sodu, kā arī izskatīt lietu pēc būtības.

Paskaidroja, ka mantas no māsas šķūnīša ir paņēmis un aizvedis uz savām mājām, lai nodotu lūžņos, jo nav bijusi nauda, par ko nopirkt cigaretes. Pamodies no rīta ap četriem un nav bijis ko smēķēt, sapratis, ka kaut kas jādara. Ap pieciem devies uz māsas mājām. Aizgājis uz šķūnīti, kas bijis aizslēgts. Atslēgu nav lauzis, bet izlauzis sienā divus dēļus un pa atveri iekļuvis šķūnītī, no kurienes paņēmis visas apsūdzībā norādītās mantas un aizvedis vairākās reizēs ar ratiņiem uz savām mājām, kas atrodas pāri ceļam. Kad ņēmis mantas, vēl bijis tumšs. Mantas sviedis ratiņos, lai būtu pēc iespējas lielāks svars. Uzskata, ka visas apsūdzībā norādītās mantas nav piederējušas māsai. Četras pozīcijas saistītas ar traktoru. Dzeloņdrāts rullis, domkrats, govju ķēdes piederējušas viņam. Baļķu mizotājs un skrūvspīles piederējušas tēvam, tātad viņam, arī 200 kg metāls uzskata, ka ir piederējis viņam. Iepriekš minētajās mājās dzīvojis tēvs un māte. Kopš 1992. vai 1993.gada mājās dzīvo māsa. Pats šajās mājās nedzīvo kopš 1985.gada, taču uzskata, ka mantas pieder arī viņam.

Atzina, ka mantas no šķūnīša ņēmis bez māsas atļaujas. Pēc policijas ierašanās visas mantas atdevis atpakaļ māsai. Māsai ir zemnieku saimniecība un tehnika, ar ko apstrādāt zemi, tajā skaitā arī traktori. Ir bijis arī traktors T-75. Pašam apsūdzētajam tehnika nav bijusi. Visu tehniku, ko iegādājusies māte, viņš atdevis māsai. Uzskata, ka par tik nenozīmīgu noziegumu viņam piemērots pārāk bargs sods.

Aizstāve pievienojās aizstāvamā /pers. G/ apelācijas sūdzībai, lūdza tiesu rast iespēju kriminālprocesu izbeigt.

Prokurore uzskatīja, ka pirmās instances tiesas spriedums par /pers. G/ atzīšanu par vainīgu un notiesāšanu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, kā arī viņam piemērotais sods ir likumīgs, pamatots un taisnīgs. Lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt spēkā negrozītu. Norādīja, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Krimināllietu tiesas kolēģija, uzklausījusi apsūdzētā /pers. G/ paskaidrojumus, aizstāves argumentus un prokurores viedokli, iepazinusies ar krimināllietas materiāliem apelācijas sūdzībā izteikto prasījumu apmērā un izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 13.novembra spriedums ir atceļams daļā par /pers. G/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Tiesas kolēģijas ieskatā apsūdzētais /pers. G/ pamatoti atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kura pazīmes paredzētas Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar lietā esošajiem un tiesas kriminālprocesa laikā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Pirmās instances tiesa, izskatot lietu un pārbaudot tajā esošos pierādījumus, ir novērtējusi tos saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta nosacījumiem un, izdarot secinājumus, objektīvi analizējusi apsūdzētā un liecinieku liecības, kā arī citus lietā esošos pierādījumus par apsūdzētā piedalīšanos un vainu noziedzīgajā nodarījumā.

Pierādījumi par /pers. G/ vainu vispusīgi pārbaudīti, spriedumā pareizi novērtēti un atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

Lietā nav pamata apšaubīt pirmās instances tiesas izdarītos secinājumus un uzskatīt, ka tie būtu iegūti pārkāpjot Krimināllikuma vai Kriminālprocesa likuma normas. Apelācijas instances tiesa atzīst pirmās instances tiesas pierādījumu vērtējumu par pareizu un uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 564.panta sesto daļu, tie visi nav atkārtojami apelācijas instances tiesas nolēmumā.

Apelācijas instances tiesa, atkārtoti izvērtējot kriminālprocesā iegūtos pierādījumus, konstatē, ka apsūdzētā /pers. G/ vaina viņam inkriminētajās noziedzīgajās darbībās ir pierādīta ar liecinieces /pers. J/ liecībām, kas sīki atreferētas pirmās instances tiesas spriedumā, no kurām viennozīmīgi izriet, ka visas nozagtās mantas pieder tieši viņas ģimenei un tikušas iegādātas vairāku gadu garumā. Brālis šajā īpašumā dzīvojis tikai bērnībā, un aptuveni divdesmit gadus atpakaļ māte viņam iegādājusies nekustamo īpašumu /Nosaukums A/. Nozagtās mantas brālis nav gribējis labprātīgi atdot, sakot, ka tās piederot viņam, tāpēc tās saņemtas atpakaļ ar policijas starpniecību. Arī liecinieks /pers. P/ ir apstiprinājis, ka 2013.gada 27.decembrī no rīta ir konstatējis, ka viņu šķūnīša aizmugurē bijuši atlauzti dēļi un nozagtas automašīnas un traktora rezerves daļas, kas nepieciešamas saimniecībā, kā arī nozagti dažādi citi metāliski priekšmeti. No rīta ar māti redzējuši, ka /pers. G/ no viņu māju pagalma bērnu ratiņos kaut ko stūmis uz savu māju pusi. Apsūdzētā vaina ir pierādīta ar /pers. J/ 2013.gada 27.decembra iesnieguma protokolu policijai (lietas 9.lapa), kas apstiprina visu apsūdzībā norādīto viņai piederošo mantu zādzību; Alsungas novada māju /Nosaukums B/ pagalma apskates protokolu un pievienotajām fototabulām (lietas 16.,17.-22.lapa), kas apstiprina, ka visas apsūdzībā norādītās mantas ir atrastas /pers. G/ dzīves vietā un daļēji jau bijušas sasaiņotas maisos.

/pers. G/ nopratināts kā aizdomās turētais (lietas 25.-26.lapa), liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu (lietas 83.lapa) nolasītas pirmās instances tiesas sēdes laikā, liecinājis, ka 2013.gada 27.decembrī, laikā no plkst.5.00 līdz 8.00, gājis uz savas māsas /pers. J/ šķūnīti, kas atrodas Alsungas novada /Nosaukums C/. Šķūņa aizmugurē izlauzis divus dēļus, jo zinājis, ka māsa šķūnī glabā dažādas traktora detaļas. Iekļuvis šķūnī un nozadzis dažādas traktora, mašīnas daļas un dažādus metāliskus priekšmetus, ņēmis visu pēc kārtas un vairākās reizēs ar bērnu ratiņiem aizvedis uz savām mājām. Metāla priekšmetus gribējis nodot lūžņos, lai iegūtu naudu par ko nopirkt cigaretes un nosvinētu Jauno gadu. Lūžņus turpinājis vest līdz plkst.8.00 no rīta, kad viņu pamanījusi māsa, kas izsaukusi policiju. Mīnēto zādzību izdarījis viens pats. Kad ieradusies policija, visu māsai labprātīgi atdevis atpakaļ. Savu vainu vaļsirdīgi atzīst un izdarīto nožēlo.

Pirmās instances tiesas kriminālprocesā /pers. G/ savu vainu apsūdzībā atzina daļēji, nepaskaidrojot kādā daļā apsūdzība netiek atzīta.

Apelācijas instances tiesā /pers. G/ sniedza liecības, kas ir pretrunā viņa pirmatnējām liecībām, norādot, ka atsevišķas apsūdzībā norādītās mantas ir piederējušas viņam, kā arī uzskatīja, ka tēvam piederējušās mantas ir uzskatāmas par viņa mantām. Atzina, ka daļa apsūdzībā norādītās mantas piederējušas māsai. Atzina, ka zādzību ir izdarījis no māsai piederošā šķūņa, kas atrodas pie viņai piederošām mājām /Nosaukums D/. Atļauju ņemt no šķūņa mantas māsai nav prasījis. Mantas ņēmis agri no rīta, kāpēc to nav darījis dienas laikā, nevarēja izskaidrot. Atzina, ka pats tēva un mātes mājās nedzīvo kopš 1985.gada. Māsa mājās dzīvo un apstrādā zemi no 1992. vai 1993.gada.

Izvērtējot iepriekš minēto, tiesas kolēģija secina, ka /pers. G/ kopš 1985.gada nav dzīvojis /Nosaukums C/ un uzturējies savu vecāku mājās, kurās kopš 1993.gada dzīvo un saimnieko lieciniece /pers. J/. Apsūdzētajam māte jau pirms divdesmit gadiem ir nopirkusi citu īpašumu /Nosaukums B/, kurā, kā norāda pats /pers. G/, viņš dzīvo tikai pēdējo pusotru gadu, jo pirms tam ilgstoši dzīvojis Kuldīgā. Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģijai ir pamats uzskatīt, ka /Nosaukums C/ nekādas /pers. G/ piederošās mantas atrasties nevarēja, jo pretējā gadījumā strīds būtu atrisināts jau iepriekš. Bez tam ņemams vērā, ka /pers. G/ nekad pašam nav bijis traktors vai cita lauksaimniecības tehnika. Savukārt apsūdzētais ir atzinis, ka māsai bijis traktors T-75 un cita lauksaimniecības tehnika, un visu tehniku, ko iegādājusies viņa māte, apsūdzētais atdevis māsai, līdz ar to ir apšaubāms apsūdzētā liecinātais, ka apsūdzībā norādītās četras pozīcijas, kas saistītas ar traktora T-75 daļām, kā arī citas mantas, būtu piederējušas viņam. Iepriekš minētais ir arī pretrunā ar /pers. G/ sākotnējām liecībām, kurās viņš savu vainu vaļsirdīgi atzinis un nožēlojis izdarīto, nav apstrīdējis nozagto mantu piederību savai māsai.

Tiesas kolēģijas ieskatā /pers. G/ sniedzis savstarpēji pretrunīgas liecības, kas ir pretrunā arī ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, kā arī vairākkārt tās mainījis, lai tādā veidā mazinātu savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un panāktu vieglāka soda piemērošanu.

Tiesas kolēģija secina, ka lietā ir pietiekami tiešu un netiešu pierādījumu, kas atzīstami par pieļaujamiem, attiecināmiem un ticamiem apsūdzētā vainas konstatēšanai.

Tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu krimināprocesa izbeigšanai, kā to lūdz aizstāve.

Pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, ir ņēmusi vērā un vadījusies no Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem, izvērtējot nodarītā kaitējuma apmēru, apsūdzētā personību un attieksmi pret nodarīto, kā arī viņa atbildību ietekmējošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu pamatoti atzinusi, ka /pers. G/ ir izdarījis smagu noziedzīgu nodarījumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi netiek konstatēti, par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Pie soda noteikšanas /pers. G/ pamatoti ņemts vērā, ka apsūdzētais iepriekš ir sodīts septiņas reizes, spriedumā sīki un objektīvi izvērtētas apsūdzētā personību raksturojošās ziņas.

Tiesas kolēģijas ieskatā, nosakot sodu /pers. G/, ir ņemams vērā apstāklis, ka /pers. J/ nozagto mantu vērtība ir neliela. Viņai nav nodarīti materiāli zaudējumi, jo visa nozagtā manta ir atgriezta, kas atzīstams par pamatu pirmās instances tiesas piemērotā soda mīkstināšanai.

Nosakot sodu /pers. G/, tiesas kolēģija ņem vērā, ka apsūdzētais pēdējo reizi sodīts Kuldīgas rajona tiesā 2014.gada 18.augustā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, galīgais sods noteikts brīvības atņemšanas veidā uz 1 gadu un 1 mēnesi. Jaunu noziedzīgu nodarījumu apsūdzētais izdarījis nosacītas notiesāšanas tiesas noteiktajā pārbaudes laikā (Kuldīgas rajona tiesas 2013.gada 19.septembra spriedums), kas liecina par to, ka pāraudzināšana iespējama tikai apsūdzēto izolējot no sabiedrības. Turklāt tiesas kolēģija uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai brīvības atņemšanas sods nav nosakāms tuvu panta sankcijā paredzētajam minimālajam apmēram. Šajā gadījumā nav piemērojami arī Krimināllikuma 55.panta desmitās daļas nosacījumi, kas nepieļauj atkārtotas nosacītas notiesāšanas soda piemērošanu personai, kas pārbaudes laikā izdarījusi jaunu noziedzīgu nodarījumu.

Galīgais sods /pers. G/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem pēc spriedumu kopības, piemērojot daļēju

sodu saskaitīšanas principu - daļēji pievienojot sodu, kas piespriests ar Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 18.augusta spriedumu, kurā, nosakot galīgo sodu, ir ņemts vērā Kuldīgas rajona tiesas 2013.gada 19.septembra spriedums.

No apsūdzētā /pers. G/ par labu valstij piedzenami 69.73 EUR (sešdesmit deviņi *euro* un 73 centi) par valsts nodrošinātas juridiskās palīdzības sniegšanu apelācijas instances tiesā saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1493 un Kriminālprocesa likuma 367.pantu.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

N O S P R I E D A:

Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 13.novembra spriedumu atcelt daļā par /pers. G/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

/pers. G/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. G/ sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt, izskatāmajā lietā noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 18.augusta sprieduma un galīgo sodu noteikt – brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Piedzīt no /pers. G/, personas kods /personas kods/, par labu valstij 69.73 EUR (sešdesmit deviņi *euro* un 73 centi) advokāta darba samaksas izdevumus par sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, šajā daļā nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai nolēmuma izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā, ja konstatēti Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētie kasācijas iemesli, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Motivēts nolēmums pieejams 2015.gada 17.februārī.

Priekšsēdētāja: V.Vaiteika

Tiesneši: S.Reinholde

S.Mertena